

مصاحبه بهروز خیاب با چند تن از اعضای سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه

برگرفته از نشریه شماره ۴ نشریه کمیته هماهنگی بر
به ایجاد تشکل‌های کارگری

(توجه : متن مصاحبه از روی نوار صوتی پیاده شده)

بعد از مدت‌ها مبارزه و سختی کشیدن و تجمعات خیابانی و اعتصابات و ضرب و شتم و تهدیدات و موانع بسیار خسته نباشید، انتظارات کارگران هفت تپه در وهله اول برآورده شد و همچنین انتظارات فعالین کارگری برآورده شد. خیلی ها در انتظار تولد این سندیکا بودند. به نظر باید جشن گرفته شود. برای آن حرکت قشنگ وزیبا. تبریک می گویم به خاطر همه این فداکاریهایی که دوستان انجام دادند. من می خواهم خیلی خودمانی و به طور کلی در جریان ریز مسائل تدارکاتی سندیکا قرار بگیریم. این که تدارکات و سازماندهی این انتخابات از کجا شروع شد. چه تدارکاتی برای صندوقها دیده بودید. چند صندوق بود. توی قسمتهای مختلف کشاورزی، تولید و به هر حال تلاشهایی که در این زمینه صورت گرفت به چه صورت بوده است. آقای رضا رخشان لطفا! شما شروع نمایید؟

رضا رخشان: حدود سه روز پیش در حالی که کارگران یعنی کسانی که کاندید شده بودند - نزدیک به سی نفر - در جلسه ای که باهم داشتیم بحثمان در مورد نحوه برگزاری انتخابات بود. بالاخره فلسفه سندیکا یکسال بود که در موردش صحبت می کردیم و دیگر از آن مرز گذشته بودیم. دیگر جایی برای بحث اضافه نبود. فقط در مورد نحوه برگزاری انتخابات بود. در آن جلسه قرار بر این شد که ما برای کارخانه دو تا صندوق ثابت داشته باشیم که البته یکی از آنها به صورت نیمه سیار دو ساعت اینجا و دو ساعت درخوراک دام، دو ساعت در تجهیزات به صورت نیمه ثابت باشد. در مورد کشاورزی یک مقدار اختلاف نظر بود. من و آقای احمدی در جلسه گفتیم که کشاورزی به خاطر حجم زیاد و پراکندگی که دارد، نزدیک به دوازده هزار هکتار مزارع دایر و دوازده هزار هکتار مزارع بایر که اینها باهم تداخل دارند. یعنی دایر و بایر جدا از هم نیستند. که کارگران آبیاری یا دفع آفات و یا کشت و کار را بشود در حجم کوچکتری مجزا کرد. از این رو ما پیشنهاد کرده بودیم در قسمت کشاورزی سه صندوق باشد. دوستان به خاطر مسائل امنیتی و هم چنین مسائل تدارکات و نظارت بر صندوق ها یک مقدار مخالفت کردند که در نهایت روی دو تا صندوق در کشاورزی به توافق رسیدیم. البته من و آقای احمدی می دانستیم که این تعداد جوابگو نیست. به خصوص این که من با دوستان صحبت کرده بودم برای گرفتن رای یک الی دو دقیقه به ازای هر نفر زمان احتیاج است. حال فرض کنید که ۱۳۸۲ نفر کارگر قسمت کشاورزی حداقل به ۱۳۸۲ دقیقه زمان نیاز دارند که حدود ۱۰ ساعت می شود. که زمان بسیار طولانی است. ولی ما شروع کردیم و از قسمت کشاورزی شش نفر ناظر انتخاب شدند و از کارخانه هم همین تعداد. به خاطر این که شک و شبه ای در نحوه بر گزاری انتخابات پیش نیاید قرار بر این گذاشته شد که دو نفر از بچه های کشاورزی و دو نفر از بچه های کارخانه به عنوان رئیس صندوق نظارت کنند که شائبه تقلب در انتخابات پیش نیاید. این موضوع بر می گردد به سه روز پیش و دیروز اعمال شد. انتخابات را در ساعت یک ربع به ۸ شروع کردیم که دربخش کشاورزی کمی زودتر شروع شد. این کار به این علت بود که از کارگران سیار زودتر رای گیری شود. بنابراین یک صندوق به قسمت کشت و یک صندوق به قسمت نی بری فرستاده شد.

نی بری حدود ۲۵۰-۳۰۰ کارگر دارد که کار آنها کنترات بوده بعد از تحویل یک یا چند باندول از کار مرخص می شوند. یعنی ساعت ۹،۳۰-۱۰ کار کاملاً تعطیل می شود.

س: باندول را توضیح دهید.

رضا رخشان: یک باندول تشکیل شده است از ۵۰ الی ۶۰ قلم نی که آنها را به وسیله برگ نی دسته می کنند. هر بسته را در تعداد پنجاه عدد به صورت قلمه در می آورند که هر قلمه از دست تا آرنج بسته بندی می شود که به آن باندول می گویند.

ما ساعت ۸،۳۰ به نی بری رسیدیم. واقعا نفرات زیاد بودند با این مشکلاتی که عرض کردم با فرض اینکه هر رای چقدر طول میکشد شروع کردیم به رای گیری. ناگفته نماند که من پیشنهادهای کرده بودم به دوستان که اگر بشود پر کردن برگه عضویت را به بعد از انتخابات که وقت میگیرفد موکول کنیم. من این را میدانستم که همه استقبال می کنند. با تمام سختی ها بی که بود حدود ساعت ۱۱ نی بری تمام شد و خیلی از بچه ها تعطیل کرده بودند. ما توانستیم ۶۰٪ آرا را جمع کنیم چون رای گیری ما کند بود و بچه ها سریع کنترات گرفته بودند و می رفتند. بعضیها هم اطلاع نداشتند چون نی بری در یک مزرعه بیست هکتاری بزرگ انجام می شود. بعد از نی بری شروع کردیم به گرفتن آرا در قسمتهای آبیاری. زمینهای سری ۴۰۰ و ۳۰۰. این ۴۰۰ و ۳۰۰ از زمان به وجود آمدن شرکت بر اساس قرارداد

تعیین شده است. کلا زمینهای شرکت به ۱۰۰-۲۰۰-۳۰۰ الی ۹۰۰ تقسیم می شوند که در قسمت ۱۰۰ از ۱۰۱ تا ۱۳۲ شماره داریم. یعنی دیگر شماره ۱۳۳ وجود ندارد. بعد از آن « ۲۰۰-۲۰۱-...-۲۰۴ تا ۲۵۰. این شماره گذاری يك قراردادی است که من دقیقا جریان آن را نمی دانم. گویا خارجیا که اینجا بودند این اعداد را تعیین کرده بودند که بعدها بشود از زمینهای دایر به آنها اضافه کرد.

رای گیری تا ساعت يك طول کشید و متاسفانه به خاطر مسائلی از قبیل کمبود صندوق و طولانی بودن زمان رای گیری ، حدود دو سوم آرای کشاورزی را نتوانستیم جمع کنیم. یعنی واقعا بچه ها منتظر بودند. و واقعا اشتیاق بود.

س: علی رغم این همه اشتیاق آیا این استنباط درستی است که بعضی از همکاران شما به این رای گیری نرسیدند ؟
ج: من روز رای گیری از اداره کشاورزی ، محلهای تراکم بچه های آبیاری و دفع آفات را گرفته بودم و به آنها اطلاع داده بودم که فردا روز رای گیری است. و بچه ها آنها را در یکی دو نقطه جمع کرده بودند و واقعا منتظر ما بودند که رای آنها گرفته شود. این که مدام با تلفن به من زنگ می زدند که کی صندوق می رسد. یعنی واقعا این شور و اشتیاق برای انتخابات بود. حالا انشاءالله در چند روز آینده شروع می کنیم به عضو گیری اعضای جدید. و من مطمئن هستم که فقط در اداره کشاورزی بالای هزار عضو داشته باشیم.

س: آقای نجاتی ، در تلاش و فداکاریهایی که در مبارزات کارگران شرکت هفت تپه بود ، آقای رضا رخشان مرتبا به شما اشاره مینمودند. با تلاشهایی که داشتید همه ما شاهد بودیم به عنوان یک فعال کارگری سهم مهمی در این مبارزات داشتید. انتخابات شرکت هفت تپه را چگونه دیدید؟ لطفاً عنوان نمایید که در این انتخابات کارگران به چه چیزی رای دادند؟

علی نجاتی : من تشکر می کنم از شما آقای خباز به عنوان یکی از فعالین کارگری شرکت هفت تپه. در این مدت شاهد این بودیم که شما به همراه دوستان واقعا نسبت به آشنایی بچه ها به مسائل کارگری خودشان خیلی تلاش نمودید. تا حق و حقوق خودشان را بشناسند. تشکر می کنیم از شما و سایر دوستان قیل از اینکه من جواب سوال شما را بدهم از صحبتهای آقای رخشان تشکر مینمایم و اینکه از آشنایی با ایشان بعد از این جریانات خوشحال شدم بخاطر اینکه دوستی است آشنا به مسائل روز، تحصیل کرده و بسیار فعال در راستای اهداف کارگری. بخاطر اینکه وضعیت ما کاملا وضعیت استثنایی بود و در طول این یکسال کلا " استرس داشتیم . در رابطه با انتخاباتمان مجبور شدیم در انتخابات چهار تا صندوق داشته باشیم بخاطر وضعیت امنیتی منطقه بخاطر موقعیتی که خودمان داشتیم بخاطر اینکه آشنایی کامل نداشتیم که بعد دوستان میتوانند واقعا جواب بدهند یا نه ، همچنین مشکل وسیله داشتیم بخاطر کارگران کشاورزی چون هفت تپه وابسته به کشاورزی است و کشاورزی بسیار وسیع است بیش از بیست هزار هکتار زمین داریم که بایستی وسیله باشد، امکانات لازم باشد تا آدم بدون هیچگونه استرسی بتواند کارش را انجام بدهد ما متاسفانه چون استرس داشتیم و واقعا خیلی تحت فشار بودیم نمی توانستیم بیشتر از این صندوق داشته باشیم مطمئنم اگر صندوق بیشتری داشتیم آرا از بخش کشاورزی بیشتر از این بود. هیچ شکی در آن نیست که خیلی آرا بالاتر میرفت . من به عنوان یکی از کارگران نیشکر هفت تپه از اینکه این تعداد آرا جمع شد خوشحال هستم و تبریک میگویم این پیروزی را بعد از سی سال به جامعه کارگری که بجز بازوان خودش هیچ احدی از کارگران حمایت نمیکند . کاری که انجام میدهد پشتوانه اش خودش می باشد. لطفاً قسمت دوم سئوالتان را دوباره تکرار نمایید تا من دقیقتر به آن بپردازم.

س: من یاد آن شعاری افتادم که یکی از شعارها، در جنبش کارگری و فعالین متشکل در کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری شد و آن این است که "کارگران تشکل کارگری را با اتکا به نیروی خود ایجاد کنید". با این مبارزاتی که صورت گرفته و ماحصل فعلی آن انتخابات پرشور سندیکای هفت تپه است، می توانیم جدا این نتیجه را بگیریم که این سندیکا با اتکا به نیروی خود کارگران برپا شد. ما می توانیم این را به عین ببینیم. سوال من این بود که در این انتخابات کارگران به چه رای دادند؟

علی نجاتی: همان طور که قبلا بچه ها گفته بودند و همانطوریکه در جریان هستیم ما الان حدود يك سال و نیم است که در رابطه با این تشکل تبلیغ کردیم . تبلیغ هم به این صورت بود که يك تشکل آزاد کارگری، تشکلی به نام سندیکای کارگری است . روی این کار تبلیغات شده بود و کارگران با مقاله نامه ها و منشورهایی که داده شده بود در رابطه با سندیکا و تشکل سندیکایی و حقوق سندیکایی آشنا شدند. آشنا شدند که سندیکا در غالب نماینده کارگر و چیزی که کارگر می خواهد، می تواند از حقوق کارگر دفاع بکند. و کارگران هم صرفا به سندیکا رای دادند. چون صحبت ما در هر جا صحبت از سندیکا بود. علی رغم این که می گویند مخالفتهای شدیدی می شود از طرف مسئولین چه در شهرستان و چه در سطح مملکتی ، کارگران تمام صحبتشان سندیکا بود و دیروز کارگران نیشکر هفت تپه با آرای بسیار خوبی که دادند و بنده به عنوان یکی از کاندیداها به عنوان یکی از فعالین کارگری در این يك سال و نیم که در این رابطه فعالیت می کنم انتظار این همه رای را نداشتم. و انتظار این همه استقبال را نداشتم. دلیلش هم بسیار واضح است. دلیل آن این است که از نظر امنیتی مردم مشکل دارند. دلیل دیگر هم این است که مدیریت شرکت طی بخشنامه ای که روی بردهای شرکت زده بودند اعلام کرده بود که بایستی کسی که نماینده می شود از طریق اداره کار شهر مورد تأیید باشد و این انتخابات غیر قانونی است. علی رغم این که بخشنامه رسمی زده بودند عمومیت کارگران با استقبال فوق العاده ای شرکت کردند. تبریک می گویم به تمام کارگران نیشکر هفت تپه و تبریک می گویم به تمام کارگران ایران و به امید اتحاد تمام کارگران جهان.

س: زنده باشید علی جان . این موانعی که برشمردید من خواستم اشاره ای هم داشته باشید به این موضوع که به هر حال نهاد های امنیتی گویا این انتخابات را از پیشاپیش قبول نداشتند و ممنوع کرده بودند. شما علی رغم تمام این موانع و تهدیداتی که صورت گرفته بود، از طرف ادارات مختلف کار و غیره این انتخابات را به سلامتی و با مشارکت حداکثری کارگران و همکارانتان انجام دادید. آقای نجاتی چه کسانی برای هیات مدیره انتخاب شدند؟

علی نجاتی: در انتخابات دیروز، اول آبانماه سال ۸۷ از بین بیست و هشت کاندید انجمن صنفی یا سندیکا (انجمن صنفی را به این خاطر می گوئیم که ما یک تشکل صنفی هستیم و در قالب نام سندیکای کارگری فعالیت می کنیم و به این خاطر می گوئیم انجمن صنفی چون تشکل ما یک تشکل صنفی - کارگری است. ولی نام آن سندیکا است) کارگران در این انتخابات شرکت کردند که از بین بیست و هشت نفر آقایان نیکوفرد - نجات دهلی - رحیم بسحاق - جلیل احمدی - علی شریفی- رضا رخشان - محمد حیدری-مهر - قربان علیپور و علی نجاتی به عنوان نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه در هیات مدیره و پنج نفر هم به عنوان اعضای علی البدل و بازرس بعد از انتخابات و جلسات دیگر معرفی می شوند. یعنی از نفر اول تا نهم به عنوان هیات مدیره و از نفر دهم تا پانزدهم پنج نفر به عنوان اعضای علی البدل و بازرس انتخاب می شوند.

س: آنچه که به هر حال ما می دانیم ترکیب قومی در نیشکر هفت تپه پر رنگ است این مسئله تا چه حد در انتخاب نماینده ها تاثیر داشت؟

علی نجاتی : من انتظار دارم از آقای رخشان به این سوال جواب بدهند.

رضا رخشان: اولاً باید به صحبت های دوستان آقای نجاتی یک سری مطالب را اضافه کنم. در تکمیل حرف های ایشان، امروز روز پیروزی کارگر بود نه پیروزی اشخاص خاص! دیروز کارگر هفت تپه با این که از طرف مدیریت، از طرف اداره کار، از طرف اطلاعات تحت فشار بود از همه نیروهایی که واقعا او را ایزوله کرده بودند و تحت محاصره آنها بود هراسی به خود راه نداد و این انتخابات پرشور را برگزار کرد. من واقعا آفرین می گویم و خودم به عنوان یکی از کاندیداها و به عنوان یکی از کارگران واقعا لذت بردم از همه شجاعت کارگران و تبریک می گویم به جامعه کارگری ایران که توانست برگ زرینی از مبارزات کارگری خود را به پیش ببرد و تجربه ای باشد برای سایر کارگران ایران که بتوانند تشکل آزاد کارگری خودشان را به وجود بیاورند. دیروز کارگر هفت تپه تشکل آزاد کارگری می خواست . دیروز کارگر هفت تپه نمایندگانی می خواست از جنس کارگر. دیروز کارگران هفت تپه نمایندگانی می خواستند درد آشنای کارگر. من واقعا تبریک می گویم که به این هدف بزرگ رسیدیم. کما این که معتقدم هنوز گام اول است و ما به عنوان اعضای هیات مدیره باید بتوانیم پیوند خودمان را با بدنه کارگری حفظ کنیم. سعی نکنیم از بدنه کارگری جدا شویم. چون این آفت فعالین کارگری است که اگر روزی از بدنه کارگری جدا بشوند در آن صورت محکوم به نابودی هستیم و ما نباید به این آرای بالا دلخوش باشیم چون که در صورت عملکرد ضعیفمان این آرای بالا شکسته خواهد خورد و آن چیزی که ما فعالین کارگری و حالا اعضای هیات مدیره باید تلاش کنیم که به آن دست پیدا کنیم حمایت هرچه بیشتر کارگری است که آن هم بستگی به عملکرد مثبت ما در فعالیت این دوران دارد. این است که معتقدم دیروز گام اول برداشته شد و معتقدم که ما در ابتدای مبارزه هستیم و باید روی مسائل آموزشی و روابط عمومی کارکنیم. آموزش باید دامن گیر شود و افراد زیادی جذب سندیکا بشوند و ما باید هزاران علی نجاتی در هفت تپه تربیت کنیم. هزاران نیکوفرد بسازیم و نه قائل به شخص بودن. چون که ممکن است این تشکل به ابتدال و فساد کشیده شود. من به دوستان توصیه می کنم که مسئله آموزش را جدی بگیرند و در فردای برگزاری انتخابات سندیکا برای آموزش تلاش کنیم تا کارگر هفت تپه نسبت به حق و حقوق خود آگاه باشد و هرچه این کارگر آگاه تر باشد تمامی جامعه کارگری ایران در راه احقاق حقوق خود تلاش می کند . در این صورت فعالین کارگری و نمایندگان کارگری از مصونیت بیشتری برخوردار می شوند. در مورد بافت جمعیتی که در منطقه هفت تپه قرار دارد از بافت عرب و لر کوچک و بزرگ لر خرم آباد و لر بختیاری و دزفولی تشکیل شده که دزفولیا معمولاً در کارخانه مشغول بودند(به علت مسائل فرهنگی و سطح سواد). عربها بیشتر در مناطق کشاورزی و لرها در هر دو بخش تقسیم شده اند. در مورد نقش قومیت در مبارزات هفت تپه باید بگویم که خیلی اهمیت داشته است. یکی از مسائلی که مصونیت ایجاد کرد در مبارزات کارگران هفت تپه و آن سرکوب همه جانبه که در اکثر نقاط ایران بر علیه کارگران در ساندج در تهران و اتوبوسرانی اتفاق افتاد در هفت تپه رخ نداد به علت بافت قبیله ای و عشیره ای منطقه شوش است که برای مثال من کارگر یک ایل یک عشیره پشت سرم هستم و در مورد سایر دوستان نیز همین طور است که این مصونیت ایجاد کرد برای کارگران هفت تپه در این مبارزات و اعتصابات پنجاه روزه. من قول می دهم که اگر این مسئله نبود خیلی راحت تر با آن مقابله می کردند و شکننده تر بود.

س: آیا می توان این نتیجه را گرفت که این مبارزات کارگران در هفت تپه در واقع این مبارزات طبقاتی بوده که طبقه کارگر لر و عرب و دزفولی رابه عنوان یک طبقه متحد کرده و اینها نه تنها مانعی نشد در انتخاب نمایندگان لر توسط کارگر عرب یا مانعی نشد برای انتخاب نماینده عرب توسط لرها در هیات مدیره؟ این به نظر من خیلی درس آموز بوده است در ارتباط با هفت تپه.

رضا رخشان : قطعاً همین طور بوده است . در منطقه شوش بین فرهنگ های مختلف خوشبختانه همزیستی مسالمت آمیز است. بین قومیت های مختلف ما بده بستان داریم با هم پیوند داریم و من دیروز در انتخابات دیدم که بسیار برادران عرب بودند که به ما رای می دادند. به نمایندگان لر رای می دادند و نتیجه این انتخابات هم نشان داد که بحث انتخاب قومیت خاص در این انتخابات اصلاً مطرح نبود و آن چیزی که کارگر، دیروز انتخاب کرد رای دادن به کسانی بود که به آنها اعتماد داشتند. نتیجه مبارزاتشان را دیده بودند و همه می گفتند که دوستان زحمت کشیده اند و ما برای مسئله

انتخابات حاضر نیستیم حتی به دوستان و همزبانان خود رای بدهیم چون معتقدیم که این دوستان می توانند از حق ما دفاع بکنند.

س: آقای نجاتی استقبال همکارانتان در قسمت کارمندی و دوستان مهندستان چطور بود؟

علی نجاتی : همان طور که می دانید و قبلاً هم صحبت شد استقبال فوق العاده بود چون این انتخابات ، انتخابات کارکنان بود و فقط کارگری نبود. تمامی پرسنل در این انتخابات شرکت داشتند. از جمله کارمندان و مهندسان. و این که بیشتر افرادی که برای تشکل کارگری کاندید شده بودند ، کارگر بودند باعث نشد که کارمندان و مهندسان شرکت نکنند. شرکت کارمندان و مهندسان فوق العاده بود و بنده به عنوان یکی از نمایندگان بسیار خوشحالم.

س: واقعا خسته نباشید. در رابطه با مسئولیت ، وظایف و عملکرد سندیکا، به این که چه اختیاراتی دارد و در رابطه با اتکا به همان نیروی خود کارگر، می توانیم صحبت‌هایی از شما بشنویم؟

علی نجاتی : همان طور که می بینیم سندیکا در کشور ما رسماً تأیید شده ولی در محافل مملکتی و یا ارگانهای دولتی ما متأسفانه به آن اختیار و بها نمی دهند. با این که سندیکا را دولت جمهوری اسلامی به عنوان یک نهاد از سازمان جهانی کار پذیرفته است اما اجازه فعالیت به افراد در قالب سندیکا نمی دهند. حالا چه دلیلی دارد من نمی دانم! ولی اختیاراتی که سندیکا دارد : به عنوان نماینده کارگری اختیار دارد و تا پشتوانه کارگری نداشته باشد فکر نکنم از حقوق کارگری اش بتواند دفاع بکند چون در قانون ما کتبا آمده و عملاً به اجرا نمی گذارند و کسی از مسئولین منطقه اداره کار یا نهادهای دولتی ، از نمایندگان کارگری که غالباً سندیکا هستند حمایت نمی کنند، پس بنابراین پشتوانه سندیکا و افرادی که نماینده سندیکا هستند فقط پشتوانه کارگری است که بتوانند از حقوق پرسنلی که به آنها رای داده ند دفاع کنند .

س: آخرین سوال ما . می‌خواهیم بدانیم که شما فعالین و اعضای هیئت مدیره سندیکای هفت تپه ، چه انتظاری از دیگر فعالین کارگری و تشکلهای کارگری دارید؟

علی نجاتی: همانطور که اول صحبت‌هایم گفتم بنده به عنوان یکی از کارگران نیشکر هفت تپه و امروز به عنوان یکی از نمایندگان سندیکا از تمام فعالین کارگری کمیته هماهنگی ، کانون نویسندگان ، شورای همکاری و تمامی دوستانی که به ما مشاوره دادند در تمام این مدت واقعا کمال تشکر را دارم بنده بدون هیچ اغراقی میتوانم بگویم حداقل ۵۰ درصد ما توسط مشاوره با دوستان ، با مسائل روز کارگری آشنا شدیم و این در پیشبرد اهدافمان تا رسیدن به امروز که تشکلمان را به سرانجام رساندیم بسیار به ما کمک کرد. بنده به عنوان یکی از نمایندگان کارگران در سندیکای نیشکر هفت تپه از شما تشکر میکنم و باز هم تشکر میکنم . من تشکر میکنم از شما و تمامی دوستانی که زحمت کشیده اند در رابطه با مسائل نیشکر هفت تپه . به امید روزی که همه درکنار هم جشن پیروزی و اتحاد کارگران را در غالب سندیکا و اتحادیه کارگری جشن بگیریم امیدوارم پیروز و موفق باشید . از همه شما سپاسگذارم .

س: آقای رضا رخشان شما ؟

رضا رخشان: برگردیم به يك سال پیش، حالا رضا رخشان در زندگی اش يك مقدار مطالعه داشت می دانست که سندیکا چی هست ، من از همان سالهای قبل می دانستم که کارگران جهان در دو حق مساوی اند یکی به رسمیت شناختن حق اعتصاب به عنوان یکی از حقوق اولیه کارگران که دولت موظف است که این حق اعتصاب را به رسمیت بشناسد. و دیگری داشتن تشکل آزاد یا اتحادیه یا سندیکای آزاد و تشکل آزاد کارگری به عنوان یکی از بدیهی ترین و اساسی ترین حق کارگری. اما واقع امر این بود که در يك سال پیش شاید این يك نوع خیال پردازی بود که در هفت تپه ممکن بود همچنین حالتی رخ بدهد. من به عنوان کارگر هفت تپه واقعا يك سال پیش در همین زمان در ذهنم نمی گنجید که در آینده نزدیک چنین چیزی در هفت تپه به وجود بیاید. این چنین تشکلی در هفت تپه به وجود بیاید. و هم چنین تشکل آزاد. و این را فقط از يك چیز می دانم ، در اثر فعالیت شما دوستان و فعالین کارگری و مبارز که به ما روشنگری را دادید. که به ما قوت قلب دادید. به ما آگاهی دادید. نقش آگاهی بخشی شما برای ما خیلی مهم بوده و ما این آگاهی ها را به دوستانمان منتقل کردیم و کارگر هفت تپه نسبت به يك سال پیش خیلی آگاه است. کارگر هفت تپه الان می داند سندیکا چی هست و می داند که باید تشکل آزاد کارگری بخواد. تشکل وابسته نمی خواهد و ما این را از فعالینهای شما دوستان عزیز می

دانیم. و از شما انتظار داریم حالا که ما الان گام اول را برداشتیم فعالینتان را ادامه بدهید. يك دفعه قطع نشود. فکر نکنید همه چیز تمام شده . يك طفلی که تازه به دنیا آمده، این طفل باید پرورش پیدا کند بتوانیم به بقیه دوستان و بافت کارگری هفت تپه منتقل بکنیم. همه بشوند علی نجاتی- همه بشوند آقای نیکو فر و سایر دوستان. این است که از شما خواهش می کنم این همکاری خود را با ما قطع نکرده و بیشتر کنید که ما نیاز به این همکاری داریم که بتوانیم این آگاهیهایی که شما به ما می دهید به دوستان منتقل کنیم که واقعا اثر دارد. از شما و خانم محسنی، از آقای تقوی و عسکری و مجید و خیلی از دوستان که من افتخار آشنایی را با ایشان و همکاری با آنها را دارم. ما واقعا به این کمک شما نیاز داریم .

خباز: من هم به سهم خودم به عنوان يك فعال کارگری در پوست خود نی گنجم و خیلی شادم از این لحظات. ما بچه های کمیته هماهنگی ، امیدواریم در آینده شاهد شکل گیری تشکل مستقل در قالب شوراهای مستقل کارگری، سندیکای

مستقل کارگری در کارخانه های کوچک و بزرگ باشیم و امیدواریم و آرزو داریم کارگران هفت تپه با به دست گرفتن
سندیکای مستقل خود بتوانند به آرزوهای زیبایشان جامه عمل بپوشانند.

تشکر می کنم از همه شما.

[/http://www.komitteyehamahangi.com](http://www.komitteyehamahangi.com)
komite.hamahangi@gmail.com